

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/545/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511224238
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1511224238.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka č. 5, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Údernícka č. 5 proti odporcom: X) H. P., X., Č. Č.. XXXX/XX, X) Y. P., X., Č. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká č. 16, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP č. 7, o zaplatenie 4.841,93 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 28 Ro 1371/2011 - 32 zo dňa 15.6.2012 rozhodol

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 111,74 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz zo dňa 3.1.2012 a zastavil konanie. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Zároveň navrhovateľovi priznal vrátenie súdneho poplatku vo výške 283,37 Eur.

Rozhodol tak z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. c) veta prvá O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu v časti nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi včas prostredníctvom právneho zástupcu podal odvolanie vedľajší účastník.

V odôvodnení odvolania poukázal na to, že uznesenie súdu v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci.

V danej veci bolo potrebné výroky o trovách aj medzi hlavnými účastníkmi, aj medzi žalobcom a vedľajším účastníkom odôvodniť ustanovením § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., pretože z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zaviniť žalobca.

Nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby. Žalobca veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde Združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní. Žalobca celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka, podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom, ojedinele aj žalovaným, sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, prípadne poukazuje na dohodnuté desaťročné premlčacie lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať. Taktiež namieta oprávnenie vedľajšieho účastníka vzniesť účinne námietku premlčania.

Vedľajší účastník vie preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť.

Sporná agenda vyžaduje nielen právnickú kvalifikáciu, ale aj enormné nároky na osoby, ktoré by túto agendu spracovávali, týka sa technického zabezpečenia, pracovných prostriedkov a pomôcok slúžiacich na jej spracovanie vrátane adekvátnych kancelárskych priestorov. Združenie nemá finančné prostriedky ani personálne obsadenie, preto jedinou možnosťou na efektívne presadzovanie spotrebiteľských práv na našich súdov je realizovanie činnosti prostredníctvom advokátskych kancelárií. Predpokladá, že súdu z jeho činnosti je zrejmé, koľko pracovného nasadenia je potrebné na spracovanie predmetnej agendy, ktorá sa na jej konci v konkrétnej veci ukáže možno ako rutinná a jednoduchá. Treba však vidieť koľko zhmotnenej práce je v množstve týchto jednoduchých vecí.

Súdu sa nepodarilo doručiť nám návrh na začatie konania a jeho prílohy ani po takmer štyroch mesiacoch od žiadosti. Ak by súd doručil písomnosti na ktoré majú nárok vo veci by podali kvalifikované vyjadrenie a predpokladá, že k späťvzatiu žaloby by došlo omnoho skôr. Nevie, prečo by táto celospoločensky prospešná práca, ktorá je v súlade s cieľmi európskej línie ochrany spotrebiteľa mala prestať len z dôvodu, že štát nepodporuje činnosť združení a súdy združeniu nepriznávajú náhradu trov konania.

Súd preto pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou dvora EÚ, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou.

Vo svojom odvolaní k odôvodneniu rozhodnutia napadnutého uznesenia poukázal na rozhodnutia krajských súdov, najmä poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17 Co 87/2012 - 71, 15 Co 92/2012 - 69, 14 Co 227/2012 - 108, sp. zn. 41 Cob 99/2012, Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 Co 367/2011 - 76, 2 Cob 104/2012 - 140, 3 Co 79/2012 - 64, 5 Co 85/2012 - 64, 9 Co 59/2012 - 69, 9 Co 33/2012 - 75, 5 Co 102/2012 - 94, Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 8/2012 -74, 2 Co 16/2012 - 60, sp. zn. 3 Co 40/2012, č. k. 5 Co 63/2012 - 63, sp. zn. 6 Co 16/2012, 7 Co 31/2012, 8 Co 22/2012, č. k. 11 Co 37/2012 - 88, 12 Co 9/2012 - 68, 17 Co 63/2012 - 117, 18 Co 16/2012 - 48, sp. z. 19 Co 18/2012.

V odvolaní sa domáhal doručenia návrhu na začatie konania a jeho príloh.

Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 214,32 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 111.74 Eur v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p..

Následne vyčíslil trovy konania.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľov a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ preto zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelania. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 259/2011. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby vedľajší účastník bol zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konanie. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z tohto je zrejmé, že zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné.

Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konania predlžuje a navyšuje trovy konania. Paušálny vstup

združenia zastúpeného advokátom do konaní navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ preto zastáva názor, že trovy konania nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p.. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť.

V odvolaní poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 250/2007, Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 Co 141/2012, 9 Co 70/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici 17 Co 167/2012, 17 Co 91/2012, 16 Co 100/2012, ako aj Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03.

Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a domáhal sa náhrady trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil na sumu 111,74 Eur.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 1 O. s. p., preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je nárok vedľajšieho účastníka na trovy konania.

Z obsahu spisu je nesporné, že navrhovateľ svojim návrhom zo dňa 2.11.2011, doručeným súdu dňa 14.11. sa domáhal od odporcu 1) a 2) zaplata 4.841,93 Eur a prísl. na tom skutkovom základe, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1) a 2) bola dňa 17.1.2004 uzavretá zmluva k úverovému účtu alebo číslu zákazníka 61109421. Na základe tejto zmluvy Všeobecná úverová banka, a. s. poskytla odporcom 1) a 2) spotrebný úver. Odporcovia 1) a 2) neplnili splátky úveru riadne a včas. Ku dňu postúpenia pohľadávky dlžná suma predstavovala 4.841,93 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.422,60 Eur, riadneho úroku vo výške 258,72 Eur a úroku z omeškania vo výške 160,61 Eur.

Vo veci bol dňa 3.1.2012 vydaný platobný rozkaz. Platobný rozkaz prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 19.1.2012 a odporca 1) dňa 17.1.2012. Odporkyňa 2) zásielku na pošte neprevzala a po uplynutí odbernej lehoty poštový úrad vrátil dňa 13.2.2012 zásielku odosielateľovi (súdu prvého stupňa).

Listom zo dňa 6.2.2012, doručeným súdu dňa 8.2.2012 zahlásil svoj vstup do konania vedľajší účastník. Zároveň s oznámením o vstupe do konania žiadal, aby mu súd doručil návrh na začatie konania a jeho prílohy.

Podaním zo dňa 25.5.2012, doručeným súdu dňa 31.5.2012 zobrať navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť.

Súd prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 15.6.2012 rozhodol o vstupe Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Súd zároveň dňa 15.6.2012 zrušil platobný rozkaz zo dňa 3.1.2012 a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., žiadnemu z účastníkov trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 6.2.2012, doručeným súdu dňa 8.2.2012, ktorým zahlásil svoj vstup do konania žiadal aj zaslanie návrhu na začatie konania s prílohami a zároveň navrhol priznať mu náhradu trov konania. Svoju žiadosť vedľajší účastník o zaslanie kópie návrhu, aby sa mohli k veci relevantne vyjadriť zopakoval podaním zo dňa 1.6.2012.

Vzhľadom na prejav navrhovateľa zo dňa 25.5.2012, ktorý doručil súdu dňa 31.5.2012, ako aj rozhodnutia o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 15.6.2012 a rozhodnutia o zastavení konania zo dňa 15.6.2012 zo strany prvostupňového súdu už nedošlo k zaslaniu návrhu a kópii dôkazov vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Z konania je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, a to písomným oznámením zo dňa 8.2.2012.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukazuje na nesprávnosť rozhodnutia, pokiaľ ide o nepriznanie mu trov konania a následne poukazuje na rozhodnutia iných odvolacích súdov v Slovenskej republike a domáha sa zmeny rozhodnutia v tejto časti.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z konania je nesporné, že navrhovateľ vzal návrh späť.

Pri posudzovaní trov konania, ktoré mali vzniknúť vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd prihliadol na úkony, ktoré boli vykonané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka konania.

Vedľajší účastník zahlásil vstup do konania dňa 8.2.2012, ku ktorému oznámeniu pripojil plnú moc udelenú advokátovi zo dňa 2.1.2012. V čase jeho zahlásenia vstupu do konania nemal vedľajší účastník žiadne vedomosti do akého konania vstupuje a to z dôvodu, že súčasťou jeho oznámenia vstupu bola aj žiadosť voči súdu, aby zaslal žalobný návrh a prílohy tohto návrhu. Vedľajší účastník okrem zahlásenia vstupu do konania, žiadosti o zaslanie návrhu a jeho príloh a žiadosti o priznanie trov konania nevykonával žiadne úkony v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby :

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom.

Z úkonov vedľajšieho účastníka a to z podania zo dňa 6.2.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 2.1.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Poukázanie na vedľajšieho účastníka v odvolaní na to, že „...Sporná agenda vyžaduje nielen právnickú kvalifikáciu, ale aj enormné nároky na osoby, ktoré by túto agendu spracovávali, týka sa technického zabezpečenia, pracovných prostriedkov a pomôcok slúžiacich na jej spracovanie vrátane adekvátnych kancelárskych priestorov. Združenie nemá finančné prostriedky ani personálne obsadenie, preto jedinou možnosťou na efektívne presadzovanie spotrebiteľských práv na našich súdov je realizovanie činnosti prostredníctvom advokátskych kancelárií. Predpokladá, že súdu z jeho činnosti je zrejmé, koľko pracovného nasadenia je potrebné na spracovanie predmetnej agendy, ktorá sa na jej konci v konkrétnej veci ukáže možno ako rutinná a jednoduchá. Treba však vidieť koľko zhmotnenej práce je v množstve týchto jednoduchých vecí...“, preto jeho nárok na trovy konania je dôvodný len preukazuje, že navrhovateľ si zamieňa trovy konania tak ako ich špecifikuje Občiansky súdny poriadok v § 137 s nákladmi na chod združenia ako takého. V zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z., ako aj z predložených listín vedľajším účastníkom je preukázané, že takýto úkon vôbec nebol vykonaný, lebo vedľajší účastník nemohol právneho zástupcu informovať o konkrétnom žalobnom návrhu a preto nemohlo dôjsť ani zhodnoteniu opodstatnenosti, účelnosti, stratégie a taktiky právneho zastupovania.

Odvolačiací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, podotýka len, že nesprávne rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Odvolačiací súd preto napravil toto pochybenie a rozhodoval o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p.. Vzhľadom na to, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania - trovy právneho zastúpenia nevznikli, tieto nemohol priznať.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolačiací súd na záver dodáva, že je všeobecne známe, že vedľajší účastník informácie o tom, či sú vedené konania podľa právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách zistil len na základe jeho žiadosti podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám, keď mu boli súdmi zaslané zoznamy týchto konaní. Podľa týchto zoznamov boli uvedené iba spisové značky konaní, účastníci konania. Preto udelenie plnej moci právnenému zástupcovi iba na základe takejto informácie (ktorú vedľajší účastník získal bez akéhokoľvek jeho bližšieho pričinenia) nie je a ani nemôže byť právnym úkonom v zmysle § 14 ods. 1, písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z..

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 a § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech. Preto mu priznal trovy konania vo výške 111,74 Eur (1 úkonu právnej služby 102,58 Eur + DPH a režijný paušál 9,16 Eur + DPH), lebo tieto si uplatnil v súlade s § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Základ sporu bol 4.841,93 Eur, kde je hodnota jedného úkonu vo výške 170,97 Eur + 20 % DPH (34,19), z toho 1 je 102,58 Eur. Režijný paušál za rok 2012 činil 7,63 Eur + 20 % DPH (1,53), spolu 9,16 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.